

כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

שימה מקובצת

אמרי. אינשי ודאי חטאת היא וכן דקענדיר לה למעלה הא קאמר וכו': דבשירה: **ולא נעופות.** דודאי לעזוב חובה כגון חטאת העוף שהוא דמה **אימר דאמר רמחמא אף צדור.** כלל קבע להו לפון דקבע לחטאת ושטם ועולה דכמיז עשולה על ירך המוצחז לפונה (ויקרא ה') וכחצי בחטאת במקום אשר שמטע העולה תשחט החטאת (סוטה) וכן באסא (סוטה): **והוא דקא קמין לה במרחשם.** כלומר לשם מרחשם: **מחשבה יוא.** ומדעי דיעי דמכח: הכי ברעין **דוילמא לו אמר.** כלומר אכתי לא מייכרז דכברי קושטא קאמר דלשום מרחשם דדר ומיעבר עבר ואחיה במחבתה ודקא אמרת איך דאחיה במחבתה מחבתה היא לוי למימר לא האר דילמא מנחה זו אינז במרחשם אמר דהו לא מני לשטייה למחבתה ה': **לרענן.** דאמרי א' ה"ו פסולה הכי נמי דאיכא למימר ומיפקר הכי ואלן כרע"י שמתון קמיימר ור"ש אומר התם האומר הרי עלי במחבתה והביא במרחשם אף ידי נדרי יא אלמא קשיעותא דמנא לאו כלום היא: **א' שנה אר שני ולא שנה אר ב'.** הילוך ב' איהי במחבתה מחבתה היא וכו' קמן לה לשום מרחשם מחשבה דמייכרז היא אלב גבי זבחים אלא למימר מיעבר עבר ושמיניהו כדדרס. ואי קשוי ב' חטאת העוף לישני ליה הכי דכברי עולת העוף הוא ומיעבר עבר הא ליכא למיפקר דמרי אסוריז לא מחזיקין עלי חדא דעבדי עלי הווא ועוד דקא עבדי ליה למטה: עולה זכר וחטאת נקבה: **אמר הריני שוחטה לשם יחיד מאי איכא למימר.** הא ודאי ידעין דחטאת יחיד נקבה היא כשנה או שעירה: **א' דחטאת יחיד.** נקבה היא ואינז נקבה לעזרה ושחטה לשם עולה מאי איכא למימר: **מכיסא.** נקבות דרחל אליה בוננה דמרי ידעיה: **שעירס.** דלילי וזג מאי איכא למימר: **שטאס גוילות.** דכמיז בויקרא והשיב את הגולה אשר גול וגו' ואת אשמו יביא וגו' (ויקרא ה') ושטס א' מעילות בני (סס) שנים ינינה דמריז צדור חזיב (סס) **אשם גויר ולמורע.** מאי כהו ככש' וכל ככש כן שנה הוא א' במחבתה פרה (פ"א מ"ג): וסו דאשם גוילות **מעילות.** דלחטאת דערייהו עב' צ' שנים ושטסן לשם פסח לירצו: **אשם איני נא אלל מן הכבשים יא:** דהאי **זמר.** אשם. כבשים יא' לו זמר ושעיר אין לו זמר אלל שעיר צלמלא ודכר גלוי **לחל הוא:** אמרי **ירצו אובכא הוא.** קברי איז שחור הוא. ולהכי נקט אובכא דמתם שעירים שחורים הן: **עגל ופר.** חטאת כגון פר סן משח ששטניו לשם פסח ושטס שאין קמין אלל מן האלן לירצו: מנחה והדר אימרי כברייהו של עולם כריש

וי דבחר הזאה הוא והאי
די נמי. דודאי מודה ר"ס
ת דומין דעופות עלו לשם
למטה לשם עולת העוף:

אמרי ולמא מיצוי דבטר הזהה הוא דאמר
 מר מיצה דמה בכל מקום במובח כשירה
 חטאת העוף שהיה דמה למטה לשם עולה
 העוף תרצה דמעשה מוכיחין עליה דחטאת
 עוף היא דאי עולה העוף היא למעלה הוה
 עבד לה ומצויו הוה עבד ליה ה"ג ^א לא לפי
 שאין המנחות דומות לזבחים קאמר לזבחים
 ולא לעופות: קדשי קדשים ששחטן בצפון
 לשם קדשים קלים לירצו מעשהו מוכיחין
 עליהן דקדשי קדשים ניהו דאי קדשים קלים
 בדרום הוה עבד להו אימור דאמר דחמנא
 אף בדרום בדרום ולא בצפון מי אמר ^ב דתנן
 "שחיטתן בכל מקום בעורה קדשים קלים
 ששחטן בדרום לשם קדשי קדשים לירצו
 מעשהו מוכיחין עליהן דקדשים קלים ניהו
 דאי קדשי קדשים בצפון הוה עבד להו אמרי
 קדשי קדשים ניהו ומיעבר הוא דעבר ושחט
 להו בדרום ^ג אי הכי מחבת לשם מרחשת
 נמי ^ד האי דקא קמין לה למרחשת אמר האי
 במרחשת נדר והא דמייתי לה במחבת
 דמרחשת היא ומעבר הוא דנדר ואח"ה
 במחבת החם כי נמי במרחשת נדר כי מייתי
 לה במחבת מחבת הויא כרתנן ^ה והאומר הרי
 עלי במחבת והביא במרחשת במרחשת
 והביא במחבת מה שהביא הביא וידי נדרו
 לא יצא ודילמא ^ו אמר זו להביא במחבת
 והביא במרחשת כרתנן ^ז והביא במחבת
 והביא במרחשת במרחשת והביא במחבת
 הרי זו פסולה לרבנן ה"ג לר"ש כיון דאמר
 לר"ש אף ידי נדרו יצא אלמא קביעותא דמנא
 ולא כלום הוא ולא שנא אמר זו ולא שנא
 אמר עלי ^ח אלא מעתה עולה ששחט לשם
 חטאת תרצה ^ט דהאי זכר והאי נקבה "כיון
 דאיכא שעיר נשיא זכר הוא לא ידיע אמר
 לשם חטאת יחיד מאי איכא למימר ותו
 חטאת יחיד ששחטה לשם עולה תרצה
 דחטאת נקבה ועולה זכר מיכסיא באל"ה
 התינח היכא דאיתי' כבשה אייתי' שעירה
 מאי איכא למימר אלא ^י בין זכרים לנקבות
 לאו אדעתיהו דאינשי ^{יא} פסח ששחטו לשם
 אשם לירצי דהאי בן שנה והאי בן שתי' כיון
 דאיכא אשם נזיר ואשם מצורע לא פסיקא
 ליה אמר לשום אשם גזילות ולשום אשם
 מעילות מאי איכא למימר ותו אשם גזילות
 ואשם מעילות ששחטן לשום פסח לירצו
 דפסח בן שנה והני בן שתי' שנים לאו אדעתיהו
 בין בן שנה לבין בן שתי' שנים לאו אדעתיהו
 דאינשי דאיכא ^{יב} בן שנה דמיחוי' כבן
 שתי' ואיכא בן שתי' דמיחוי' כבן שנה
 שעיר ששחטו לשום אשם לירצי דהאי
^{יג} צמר והאי שיער אמרי דירכא אוכמא הוא
 עגל ופר ששחטן לשום פסח ואשם לירצו
 דעגל ופר בפסח ואשם ליכא אין הכי נמי
 (בבא)

קמ לטוב לא לייצר כאן דביר
דאס פערטל פאר אים אינעם
גלייך. און אחר ח"י שובית מיט אים אה"י דחריבה לשם חריבה פסולה לישם וכל המעלות והנחות
אקמיר ורעות הוא מדקדקם בדי ובימים פאר ובימים פסעט אלס נחות אקד נקט כל המעלות אלא ראש לכל המעלות לא אייזר
כלל אלא אהרן דספרס בחר אחר. ע"כ גליקן אחר: ע"כ נתיאם בלא הכי. ס"א רא"י עבד חריבה כלולה אין בה קדושה כלל דראמרין לקמן:

(א) וליג' י"ג תמוז ע"כ תקדשם קולם גיטיוסו שטעטן און שטעטל דערמט נדרים נדרים וזוהר דעזעל (מטע דרס"י י"ג) (מחשבת נאמן
און אהרן דספרס בחר אחר. ע"כ גליקן אחר. ע"כ נתיאם בלא הכי. ס"א רא"י עבד חריבה כלולה אין בה קדושה כלל דראמרין לקמן)

١

עין משפט
גר מצודה

ד א חיי פיה מהל' מעה"ק
הל"ב:
ה ב ג חיי פיו מהל'
מעה"ק הל"ב:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

הוא יוש לו צמר ולבן הוא ושעיר צמר שיער הוא ושחור הוא ומינכר דהאי שחור והאי לבן כדאמר דעיוא מסני בריש עזרא כברייתו של עולם וכו' לא מיכרזא מילתא דסבירי דכרזא אוכמא דחזי דריש ליריזי דהא מיכרזא מילתא. ע"כ מהרמ"ה:

(א) אולי דמונתו בזה כדי שלא תהפך לפי זה מה שהתקן התוס' בד"ה למר.